

Veidas – kaip atversta knyga

Veidas gali atskleisti ne vieną mūsų asmenybės bruožą

Jau pats žodis „veidotyra“ sako, kad tai – veido tyrinėjimas, iš tam tikrų bruožų galintis atskleisti žmogaus charaktero ypatybes, talentus, kurių jis pats galbūt dar nežino.

I. Balevičiūtė-Bagdonė pasakoja, kad dar tūkstančius metų prieš Kristų senovės kinai tikėjo, jog fizinės savybės daro įtaką žmogaus likimui. Yra išlikusių duomenų, kad Imperatoriškios Kinijos laikais strategai, turintys veidotyros žinių, į svarbius postus žmones rinkdavo remdamiesi veido bruožais. Kai kuriuose šaltiniuose teigiama, kad senovėje tai buvo privilegijuotų asmenų amatas. Jo mokyti buvo galima iš ankstyvųjų šventrašių ar iš kartos į kartą.

Kinijos medikai tyrinėjo veido bruožus, ir tai jiems padėjo diagnozuoti ligas bei paskirti efektyvų gydymą. Pastebėjus, kad panašių veido bruožų žmonės susiduria su identiškomis ligomis, veidotyra buvo plėtojama ir imta nagrinėti kiekvieną veido bruožą atskirai, t. y. pradėta kaupti dėmesį į kiekvieno individualumą. Galiausiai tai pasitelkta žmogaus charakterio bruožams identifikuoti ir jo elgesiui prognozuoti.

Geriausi pasirinkimo keliai

Veido bruožų paslaptis nagrinėjanti Indrė pabrėžia, kad ir šiais laikais per tūkstantmečius sukaupta veidotyros patirtis domina žmones. „Kiekvienas veidotyroje atranda įvairius naudos. Vieni šią metodiką

naudoja savęs pažinimui, kad geriau suprastų save, kiti – aplinkiniams, pavyzdžiui, žmonėms, su kuriais dirba kartu, pažinti. Ir vieniems, ir kitiems tai padeda gauti norimus atsakymus“, – teigia veidotyrininkė ir priduria, kad dažniausiai į ją besikreipiantys žmonės tvirtina, jog atėjo lydimi smalsumo, norėdami išsiaiškinti, ką veidas apie juos sako. Jiems svarbiausia sužinoti, kur slėpi jų stiprybės, kokių talentų jie turi, kokie yra geriausi savirealizacijos keliai, kokiame darbe jie labiausiai tikti. Dažniausiai tie asmenys – paskutinių klasių moksleiviai, kurie neapsisprendę dėl savo ateities, nemažai atsakymų ieško ir vyresni nei 40-ies žmonės, jeigu jaučiasi profesinėje srityje dar neatradę savo vietos, kur širdis dainuotų.

Dažnam, pasiklydusiam paieškų kelyje, gali pasirodyti, kad naudingų žinių iš veido bruožų atskleidžianti specialistė yra tarsi kokia burtininkė, galinti nuskaidyti ateitį. Tačiau Indrė juokiasi ir aiškina, jog veidotyra ateities neatskleidžia, nes veido bruožai gali atskleisti charakterio savybes, pasakyti šį tą apie sveikatą, bet apie tai, kokia lemtis laukia žmogaus, veidotyra nekalba.

Atsakymų pas veidotyrininkus neretai ieško ir sutuoktinių poros. „Dažniausiai tai būna santuokoje esančios ar ilgai draugaujančios poros. Partneriams labiausiai rūpi išsiaiškinti, ar jų charakteriai gali harmoningai derėti. Visiems iš karto sakau,

leškant savo gyvenimo kelio mums visiems kyla įvairių klausimų. Į vienus nesunkiai randame atsakymus, kiti ilgainiuoju randame atsakymus, kiti ilgai neduoda ramybės. Padėti atsakyti į šiuos klausimus gali ir mūsų veido bruožai – tereikia mokėti juos skaityti. „Veidotyra gali padėti atskleisti jūsų talentus ir taip atverti kelią į sėkmę“, – tvirtina *tveidas.lt* veidotyros specialistė Indrė Balevičiūtė-Bagdonė.

Laimius STRAZNICKAS

kad tam tikru aspektu visos poros yra suderinamos, tik kiekviena susiduria su tam tikrais iššūkiu, o veidas gali atskleisti, kokių tų iššūkių gali kilti. Galbūt vienas poros narys yra jausmingesnis, o kitas – praktiškesnis. Ir kai jiems taip juodu ant balto parašau, tampa aiškiau, kaip dabar bendrauti, suprantama, kad galbūt reikia nustoti reikalauti iš partnerio to, ko jis negalėtų lengvai suteikti“, – apie porų lūkesčius dėsto veidotyrininkė.

Kuo panašesni poros veidai, tuo daugiau harmonijos jos santykiuose? Indrė tikina, kad geriausias variantas, kai, lyginant abiejų poros narių veidų bruožus, nėra didelio disbalanso: bruožai turėtų daugmaž sutapti, bet nebūti identiški. „Kai žmonės kartu gyvena, jie turėtų ko nors mokytis vienas iš kito. Tai nusako tam tikros bruožų skirtybės. O kai veidai – kone identiški, tada išeina taip, kad tie asmenys gyvena tarsi patys su savimi“, – aiškina pašnekovė.

Gyvenimo istorijos

Įsigilinus į veido bruožus, galima šį tą pasakyti ir apie žmogaus gyvenimo istoriją. „Pirmiausia mūsų veido bruožus lemia genai. Augant tie bruožai keičiasi. Tam įtakos turi ir auklėjimas, ir aplinka, ir kiti veiksniai. Tad veidas yra visa ko derinys. Bėgant metams, kai veidas jau susiformuoja, jis tampa tarsi savotiškas žemėlapis. Vis labiau senstant daug informacijos galima išskaityti iš raukšlių: kokia emocija gyvenime buvo dominuojanti, kiek džiugėsio, liūdė-

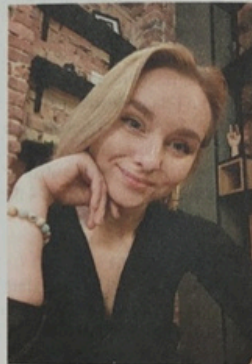
jiems gali stigti atjautos ir empatijos. Kuo ilgesnė nosis žiūrint iš šono, tuo toliau į priekį smuo yra linkęs viską planuoti, gali prie vieno projekto dirbti ilgesnį laiką. O štai mažytė nosis byloja apie tai, kad žmogus mėgsta trumpus darbus ir nelinkęs prie vieno projekto dirbti ilgą laiką.

Universaliausiais laikomi tie žmonės, kurių veide nėra didelio disbalanso, daug išskirtinumų. Paprasčiau sakytume, kad tai – vidutiniškas veidas su vidutiniška nosimi, vidutiniškomis akimis, ausimis ir kitais bruožais. Tiesa, net ir tokie veidai atskleidžia įdomią charakteristiką.

O kokią bruožais išsiskiria tikri blogiukai? Indrė teigimu, nėra labai gerų ar labai blogų veido bruožų, bet yra tam tikrų bruožų kombinacijų, kurios rodo, kad žmogus – galbūt linkęs, pavyzdžiui, į agresiją. Kuo mažesnis akys, tuo uždaresnis yra smuo. Jeigu smakras – išraiškingas, tvirtas, atsišliejęs, ilgas, tai gali byloti, kad toks žmogus yra stipriai valdomas instinktų, vadinasi, ir sunkiai susivaldantis.

Ar veidotyrininkė tiesiai šviesiai iškloja visą informaciją, kuri žmogui gal net ir nepatiktų? Pašnekovė atskleidžia, kad apskritai ji pasako viską, ką mato, tik parenka tam tikrus žodžius neįėjimams savybėms charakterizuoti ir jų per daug neakcentuoja, be to, pateikia patarimų, kaip būtų galima tas savybes sušvelninti ir išryškinti pozityvius bruožus.

Indrė atkreipia dėmesį, kad veidotyra tikrai nepasako tiesos 100 procentų, nes žmogus keičiasi. O tikslumas informacijos apie žmogaus charakterį. Pavyzdžiui, nosis – tiesioginis žmogaus emocinio intelekto rodimklis. Kuo ilgesnė nosis žvelgiant iš priekio, tuo emocingesnis, kūrybiškesnis ir labiau linkęs viską idealizuoti yra žmogus. Tai trukdo kiek greičiau reaguoti į gyvenimiškas situacijas. Trumpa nosis – tai praktiškumas ir gebėjimas sparčiai reaguoti į situacijas. Tiesa, tokie žmonės yra ganėtinai materialistiški,

Veidotyros specialistė Indrė Balevičiūtė-Bagdonė teigia, kad jos klientams dažniausiai rūpi išsiaiškinti savo stiprybes ir talentus

plastinės operacijos gali turėti įtakos informacijos tikslumui. Jei asmuo plastinę operaciją pasirinko dėl to, kad juto, jog tas veido bruožas jam netiko prie charakterio, pats charakteris neturėtų keistis, nes taip žmogus tiesiog atkūrė pusiausvyrą, kad jaustųsi geriau. Tačiau įprastai dauguma plastinių operacijų daroma dėl grožio standartų. Šitai pakoregavus veido bruožus, informacija yra iškraipoma ir gali klaidinti. Be to, operaciją pasidaręs žmogus gali jaustis tarsi su kauke, nes apie save jis skleidžia ne tokią informaciją, koks jaučiasi viduje.

Veidotyros seansai

I. Balevičiūtė-Bagdonė veidotyros analizes daro iš nuotraukų, nes pati gyvena Marijampolėje ir kai kuriems žmonėms iš tolimųjų Lietuvos miestų važiuoti į Suvalkiją galbūt nebūtų paprasta. „Nuotoliniu būdu dirbti man netgi patogiau. Užtenka man atsiųsti paprastą nuotrauką – be ryškios makiažo, be jokios mimikos, susirišus plaukus, darytas iš priekio ir iš abiejų šonų, taip pat visų ūgų. Kruopšti veido bruožų analizė trunka apie porą valandų. Aprašą gavęs elektroniniu paštu ir perskaitęs žmogus gali bet kada paklausti to, kas jam neaišku, tad tolesnis darbas dar pareikalauja šiek tiek laiko“, – apie savo darbo metodus pasakoja veidotyrininkė.

Pasidomėjus, kas, vertinant veido bruožus, yra kebliausia, pašnekovė atskleidžia, kad sunkiausia vertinti būna tada, kai vieni veido bruožai sako viena, o kiti – kita. Tarkim, vienas byloja apie jausmingumą, o kitas – apie praktiškumą. Tokiu atveju tenka ieškoti kitų bruožų, rodančių, kuris iš anų bruožų nusveria kita. „Būna tokių veidų, į kuriuos pažvelgus susidaro įspūdis, jog tas smuo – tai du skirtingi žmonės. Tada tokie žmonės neretai tvirtina, kad jausmingesnis būna namuose, o darbinėje veikloje dominuoja perdėtas praktiškumas, analitiškumas“, – savo pastebėjimais dalijasi Indrė.

Ar lengva mokyti veidotyros? „Jeigu žmogus nori to išmokyti ir turi pakankamai motyvacijos, tai tikrai verta imtis šio dalyko, nes jis nėra sunkus. Tik reikės daug praktikuotis, pamatyti ir įvertinti daug veidų. Galbūt geriausia būtų pradėti nuo knygų ar straipsnių apie veidotyrą. Jeigu tai užkabins, pasirodys ganėtinai įdomu, galima gilintis toliau. Dabar yra organizuojami ir mokymai. Lietuvoje jau yra mokytojų, kurie veda veidotyros pagrindų kursas. Tarp jų esu ir aš. Tiesiog reikia apsispręsti, kam koks mokymosi būdas – priimtinausias“, – dėsto veidotyrininkė.

I. Balevičiūtė-Bagdonė veidotyra profesionaliai užsiima beveik ketverius metus, o susidomėjo, kai jai buvo penkiolika. Trisdešimtmetė moteris mena, jog pirmą kartą apie tokią metodiką išgirdo per televiziją – specialistas pasakojo apie žymių žmonių veidus ir charakterius. „Mane tai labai sudomino, – atvirauja Indrė, – tačiau tais laikais dar nebuvo daug prieinamos informacijos šia tema, tad šį dalyką greitai pamiršau. Studijavau administravimą, profesionaliai sportavau, baigiau trenerių kursus. Ramybės nedavusi veidotyra netikėtai vėl šmėkštelėjo mano akiratyje, ir tada jau, kaip sakoma, griebiau jautį už ragų. Mokiau ir iš knygų, ir iš mokytojų. Ir dabar toliau mokausi, pradėjau domėtis ir viena iš numerologijos sistemų.“

Su kokių veido bruožų žmonėmis Indrė labiausiai patinka bendrauti? „Iš tikrųjų – su visais, nes iš kiekvieno gali ką nors pasimoti. Visgi labiausiai mėgstu tuos, kurių akiai vokai yra ganėtinai atvirai. Šie žmonės – jausmingi, o tokia esu ir aš pati. Tada mūsų bendravimas būna paremtas tiesiog jausmu. Didelės akys ir dideli akiai vokai man yra savotiškai žavūs, tokius žmones aš geriausiai suprantu“, – prisipažįsta pašnekovė.